

REZULTATI 1. LITERARNEGA NATEČAJA OŠ FERDA VESELA ŠENTVID PRI STIČNI

FERDO JEZIKA

Spoštovani!

Znani so rezultati 1. literarnega natečaja Oš Ferda Vesela Šentvid pri Stični **Ferdo jezika**, ki smo ga razpisali ob evropskem dnevu jezikov 2024 in katerega namen je bil spodbujati ustvarjalnost v hrvaščini, bosanščini in srbščini. Članice komisije smo imele težko nalogo, saj so bili vsi prejeti prispevki na svoj način odlični. Od prejetih literarnih del smo članice komisije izbrale sledeče prispevke:

1. mesto si delita dve deli:

Nikolina Popović: Zvezdo mala (Oš Velika Dolina), mentorica Nataša Jenuš

Zoja Ribarič: Prvi snijeg (Evropska šola Ljubljana), mentor Domen Kaučič

2. mesto: Enna Bektašević: Dragi dnevniče (Oš Ferda Vesela Šentvid pri Stični), mentorica Amela Abdijanović

3. mesto: Amina Omerović: Moja zemlja (Oš Divača, PŠ Senožeče), mentorica Alma Volk

Vsem nagrajencem in njihovim mentorjem iskreno čestitamo, vsem ostalim pa izrekamo čestitke za sodelovanje.

Priznanja za sodelujoče učence, simbolične nagrade in potrdila za mentorje boste prejeli po pošti.

Vodja natečaja
Jana Crnkovič Kaučič

Crnkovič Kaučič

Zvezdo mala

Eh, da ste samo znale, ve zvezdice male,
eh, da ste samo znale, kakve misli joj
kruže snovima,
eh, da ste samo znale.
Gledala je u Vas dok joj je svet gubio
boje,
dok su joj suze lile,
dok je tražila sebe
i mir od buke i makar zrno tišine.

Eh, da ste samo znale,
možda ona onda ne bi bila deo vas,
već bi plesala uz ritam gitare,
dok joj momak poklanja cvet,
a sada je njen svet rima,
u svakoj novoj pesmi,
a sada je njen svet tišina,
najtiša od svih.
Sada je deo vas.

A te noći bajne, a te noći kad zavlada
tišina,
za njom ostadoše reči, odjekošće njenim
najmilijima.

Ne plači, majko, nemoj za mnom suze
liti.
Ne plači, oče, nije sve tako crno u
tišini,
ne plači brate, ja sam još tu,
tu negde izmedju reči moje knjige,
u mirisu jutarnje tišine,
u usamljenom oblaku dima, što
na nebu vije,
u vama, u vašim toplim zagrljajima,
u vama, u vašim dobrim delima,
u vama, u vama samima.
Tu sam!

Eh, da ste samo znale, zvezdice male,
eh, da ste samo znale, ve, ve, zvezdice male.

Prvi snijeg

Evo je zima, vijetar zavija,
visoke jele zemlji savija,
ledeni vijetar zrakom reže,
a divlje zvijeri u brlog biježe.

Pokrio snijeg bukve in jele,
zrakom lebde pahuljice bijele,
vesela dijeca gore na brijegu,
sada se samo raduju snijegu.

Zima je, ne čuješ čvrkuta ptica,
vidiš diječicu, crvena lica,
mraz im ne smeta, gore na brijegu,
pa što ako jih zebe, sad su na snijegu.

Zoja Ribarič, S2S, Evropska šola Ljubljana, mentor Domen Kaučič

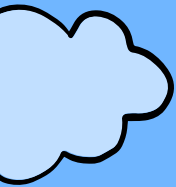
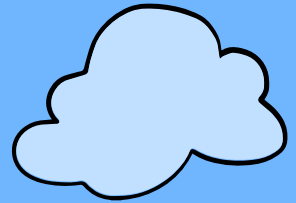
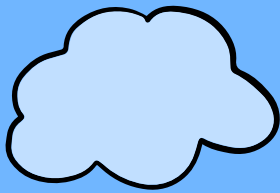
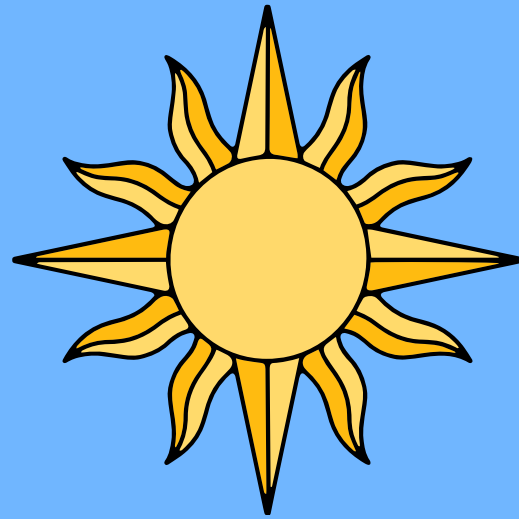
Moja zemlja

Moja zemlja se Bosna zove.
U njoj sam sanjala najlepše snove.
A sad kad dođoh u tuđinu
još više volim domovinu!
I tamo žive najljepši ljudi.

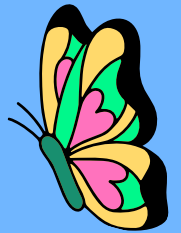
Bosansko sunce najtoplije grije,
na svijetu nema takve čarolije.
Tamo ostah moja najdraža raja
i zame nema nigdje ljepšeg kraja.

Dok god postojim, dišem i živim,
tebi ću, majko, uvijek da se divim!

Amina Omerović, 3. razred, OŠ Divača, PŠ Senožeče, mentorica Alma Volk

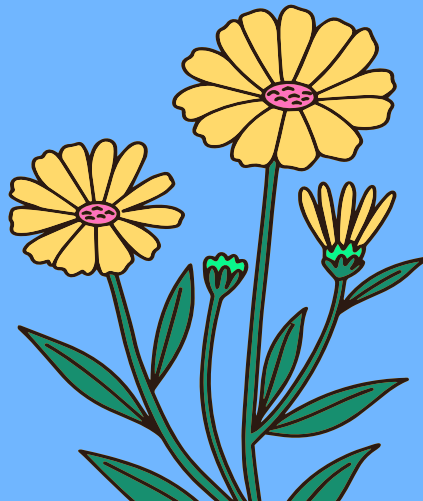
dragi

dnevnice

Enna Bektarević

28. 11. 2018

Dragi dnevniče!

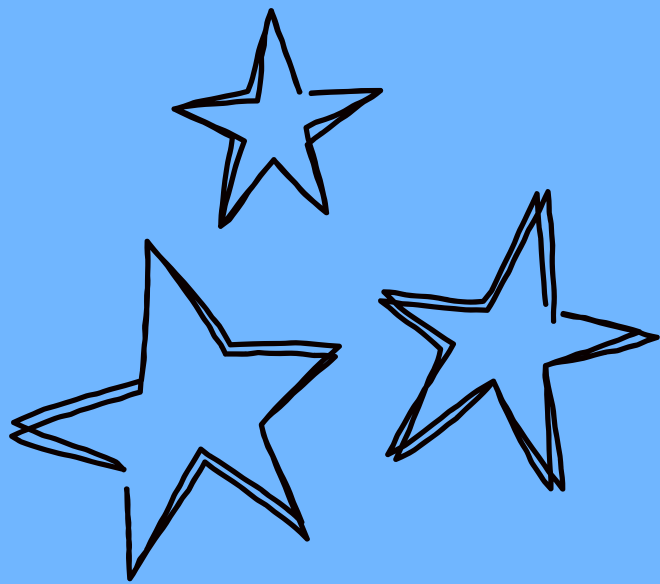
Danas sam mislila, da će biti običan dan ali ustvari nije bilo tako. Ja i moja baba smo otišle u goste, i odjednom se je čulo zvana na babinom telefonu. Otišla sam, da vidim, ko zove a zvala je moja mama Amira. Javila sam se i na kameri su bili mama i tata. Rekli su: dobile ste vizu, idete za Sloveniju. U tom trenutku sam pogledala babu i počela, da plačem. Počela sam razmišljat, kako će mi biti u Sloveniji, dali ću se snaći, kako ću naučit jezik, ...
Želim, da nikad ne svane taj dan, da moram ići za Sloveniju.

5. 12. 2018

Dragi dnevniče!

Stigli smo u Sloveniju. Nije mi svejedno. Želim se vratiti u Bosnu ali znam, da to više nije tako lako. Tata i mama su mi pokazali kuću u kojoj ćemo živjeti. Ne sviđa mi se. Ne sviđa mi se Slovenija, želim nazad u moju Bosnu. Najviše se bojim, kako će mi biti tek u školi. Da li ću se ikome dopasti, da li ću imati prijatelje?

24. 1. 2025

Dragi dnevniče!

Oдавно ti se nisam javila, izvini. Sasvim slučajno sam te našla u kutiji ispod kreveta. Dok sam čitala prošle zapise, uhvatila me velika želja, da ti se ponovo javim. Sve je prošlo. Taj ogroman strah, kako će mi sve ići, da li ću imati prijatelje, naučiti jezik,

Sad imam prijatelje, znam slovenski jezik ali se ponekad jetim na Bosnu i patim za njom. Odem na raspust u Bosnu ali mi je još uvijek stvarno teško. Svaki put kad odem želim, da ostanem ali nažalost ne mogu. Jer me čekaju prijatelji, škola i Slovenija.

Dragi dnevniče, sad sam u redu. Hvala što si me saslušao i pomagao u teškim trenucima.

